

Een stem zei tegen me : Roep het uit !
En ik antwoordde : Wat moet ik roepen ?
De mens is niet meer dan gras,
zijn duur is die van een veldbloem.
Het gras verdort, de bloem verwelkt :
maar Gods woord is blijvend. Jesaja 40

TOT TEDER AANDENKEN AAN MEVROUW
DAISY VAN HOORDE

echtgenote van de heer MICHEL BAUDEWIJN

Zij werd te Zottegem geboren op 31 december 1952, en is er godvruchtig overleden op 1 september 1985, gezalft met het sakrament van de zieken.

Wij houden van de natuur, van al wat er mooi is, een bloem, een vogel, een zonneschijn, verfrissende regen. Wij zorgen ervoor, eerbiedigen het, hebben er deugd aan.

Wij houden nog meer van een kind, van een mens, ook als die oud geworden is - als het vraag en antwoord is op onze nood aan uiterlijke of innerlijke schoonheid . . . aan liefde.

Wij zouden er alles voor doen om zulk een mensenkind onder ons, dicht bij ons te bewaren...

En toch verwelkt de bloem, en toch sterft de mens, jong of oud !

Het is dan om het uit te roepen, als een mens als Daisy in de bloeitijd van het leven ons ontvalt, weggenomen aan tedere genegenheid, als weggescheurd uit het liefdevol geweven patroon van ons leven. Het is om het uit te roepen . . .

Tot wie zullen wij ons keren ? Tot elkaar, die deelgenoten zijn in het leed, die verbonden zijn in onze eenzaamheid, in onze nood van het gebroken hart om het verlies van wie eigen leven deelde, eigen leven kreeg, eigen leven gaf.

Tot elkaar ja : we zullen voor elkaar, mensen

in deze wereld, steun en hulp zijn, opgave voor elkaar, inzet en verantwoordelijkheid voor vandaag en morgen.

Maar wie zal het antwoord geven, wie onze diepste kracht zijn, als Gij het niet zijt, Onze God, God van mensen, bron en toekomst van leven en liefde. Voor Daisy zijt Gij ook dit alles geweest. Hoe kon zij anders, zo sterk geweest zijn, waar zou zij anders de liefdekracht geput hebben om in zware ziekte, in verlamdende verzwakking, zich zo gans te blijven inzetten voor haar gezin, thuis en op het werk, zonder klagen, zonder blijk van angst, om de anderen zoveel mogelijk te sparen ?

Wij zullen ons dan tot U keren, Vader, en bidden dat zij bij U het Geluk moge vinden voor altijd, dat Gij alleen schenken kunt. Wij willen U dankbaar zijn voor de liefde die zij ons schonk, de vriendschap en de levensvreugde. Dankbaar dat zij, naar haar wens, thuis kon blijven tot op het laatste en door ons, haar geliefden, begeleid worden.

Dierbare echtgenoot, dank voor alles wat wij gedeeld hebben en waarin wij één geweest zijn.

David, ik laat je niet alleen : vader zal voor je zorgen, en de Vader in de hemel weet hoe ik dolveel van je hield, hij draagt ook langs mensen verder voor je zorg.

Beste vader, schoonouders, zuster, familieleden, zoveel hebben wij elkaar geschonken dat het niet te ontnemen is.

Goede vrienden, met hen blijven wij verbonden in geloof en gebed !

Dat zij door Gods barmhartigheid in vrede moge ruste.

Voor uw kristelijke deelneming en uw vroom gebed, DANKEN U :

Michel BAUDEWIJN, haar echtgenoot
David BAUDEWIJN, haar zoon
De families : VAN HOORDE, BAUDEWIJN,
SNEL en DE WINTER.

Druk. W. Leenaert - Erwetegem - ☎ 60 38 58